

Nr 167.

Av herr **Aronson m. fl.**, om importtull å hö.

Som en av jordbrukskrisens mest ödesdigra yttringar måste man betrakta den allt mer tilltagande svårigheten att finna avsättning för jordbrukets produkter. Vissa varuslag äro så gott som osäljbara, även om de utbjudas till de mest orimliga underpris.

Så är för närvarande förhållandet på hömarknaden. I vissa delar av landet — kanske mest i mellersta Sverige — kan hö knappast säljas till något pris. Detta beror naturligtvis i första hand på riklig tillgång inom landet, men även i betydande grad på en under förhandenvarande förhållanden fullständigt onödig import, vilken främjas genom den fullständiga tullfriheten och den betydande fraktkostnaden vid försändning till andra landsdelar av denna relativt skrymmande och billiga vara.

Inom betydande jordbruksområden i vårt land utgör emellertid höförsäljningen en av jordbrukarnas förnämsta inkomstkällor, som emellertid nu hotar att alldeles utsina. Många jordbrukare hava sedan flera år nödgats upplagra den del av sin höskörd, som varit avsedd för försäljning, och då många av dessa befinna sig i en synnerligen svag ekonomisk ställning, måste ett fortsättande av nu rådande missförhållanden för särskilt dessa sistnämnda betyda ingenting mindre än ekonomisk ruin.

Orsaken till att förhållandena på hömarknaden sålunda oavlåtligen förändrats till det sämre är givetvis flerfaldig. Höskörden har sedan flera år tillbaka varit relativt god. Därtill kommer även minskad förbrukning inom landet, delvis beroende på sjunkande priser på den animaliska marknaden, delvis på inskränkning i skogsdriften. Samtidigt härmed har höexporten sjunkit i högst betydande grad. Sålunda utgjorde densamma under åren 1928 och 1929 respektive 9.372.136 och 11.620.076 kg. men uppgick under 1930 till endast 3.315.300 kg. Importsiffrorna återigen visa en lika avsevärd stegring. Dessa angiva, att importen 1928 utgjorde 463.677 kg., 1929 2.212.285 kg. och 1930 4.913.261 kg. Då det nu finnes anledning befara att våra grannländer på grund av rik höskörd tillika med för dem billigare produktions- och fraktkostnader bli i stånd att än ytterligare öka sin export till vårt land, te sig utsikterna på hömarknaden såsom synnerligen bekymmersamma.

Under förhållanden, som de nu här ovan skildrade, lär det väl med fog kunna framhållas, att den pågående höimporten är alldeles obehörlig och till stort förfång för en stor del av vårt lands jordbrukare. Det kan ej heller i

detta fall till försvar för importen göras gällande, att vi därigenom förvärva ett billigt foderämne, som för oss möjliggör en vinstgivande animalisk produktion. Det importerade höet skulle väl förövrigt knappast utbjudas hos oss, om därpå kunde baseras en vinstgivande animal produktion.

På grund av det anförda synes det oss förefinnas synnerligen starka skäl för vidtagande av åtgärder till skydd för den svenska höproduktionen. Någon fara för otillbörlig prisstegring som följd av dylik skyddsåtgärd lär icke förefinnas, då produktionen av hö inom landet mer än väl täcker behovet.

Enda möjligheten att skydda vår höproduktion synes oss ligga i införande av en lämplig skyddstull. Om man utgår ifrån, att 6 à 6 1/2 öre pr kg. är ett lågt normalpris för hö, synes oss en tull av 1 1/2 öre pr kg. vara lämpligt avvägd.

Vi tillåta oss alltså hemställa,

att riksdagen behagade besluta en sådan ändring i gällande tulltaxa, att hö åsättes en importtull av 1 1/2 öre pr kg.

Stockholm den 21 januari 1931.

		<i>Ernst Aronson.</i>
<i>P. S. Hedlund</i> i Häste.	<i>Karl Magnusson</i> i Skövde.	<i>Nils W. Sandström.</i>
<i>Gunnar Persson.</i>	<i>Carl Arv. Anderson.</i>	<i>Carl Larson</i> i Tönnersa.
<i>Rikard Olsson.</i>	<i>Birger Petersson.</i>	<i>Arthur Gustafson</i> i Kasenberg.
<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Nils Persson.</i>
<i>Nils Nilsson.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>	
